

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ,
УПРАВЛІННЯ, ПРАВА ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
ПОЛТАВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО АГРАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

МАТЕРІАЛИ

VII Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет-конференції з міжнародною участю

**«Управління ресурсним
забезпеченням господарської
діяльності підприємств
реального сектору економіки»**

27 жовтня 2022 року

м. Полтава

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ УПРАВЛІНСЬКІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ТА РЕГІОНУ. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ

<i>В.І. Аранчій</i>	
Шляхи активізації інвестиційних процесів в економіці України.....	4
<i>С.В. Андрос, В.Г. Герасимчук</i>	
Державна підтримка фермерських господарств як основа сталого сільського розвитку: досвід Литви для України.....	6
<i>Д.В. Дячков, Д.В. Лютий, О.Ю. Плєскач</i>	
Цифрові інновації в аграрному секторі.....	9
<i>І.С. Крамаренко, В.М. Ляшенко, А.О. Сумара</i>	
Розвиток регіонального інвестиційного менеджменту.....	11
<i>Р.В. Тєшева, Р.Ю. Холоша</i>	
Корпоративна культура в органах публічного управління.....	13
<i>Д.С. Арчибісова</i>	
Організація управління розвитком територій під час військових дій в Україні.....	15
<i>О.В. Бараксіна, В.О. Стовба</i>	
Сучасні виклики готельно-ресторанного бізнесу в Україні.....	17
<i>В.Л. Вороніна, Т.Є. Іщєйкін, Д.В. Шєлковський</i>	
Адаптація малого бізнесу до нової реальності.....	19
<i>Т.В. Воронько-Невіднича, О.В. Черних</i>	
Сутність стратегічного управління за сучасних умов.....	21
<i>Ю.О. Головчук</i>	
Інноваційні підходи управління регіональним розвитком туризму.....	22
<i>К.В. Загородній</i>	
Сценарії та моделі інклюзивного розвитку національної економіки в умовах потенційної військової агресії.....	24
<i>О.В. Костюнік, В.В. Яковенко</i>	
Безвіз товарів в митній логістиці.....	26
<i>Н.Л. Панасенко, О.В. Петренко</i>	
Нормативно-правові засади цифровізації публічного управління.....	28
<i>О.М. Помаз</i>	
Проблеми та перспективи в управлінні відносинами соціально-економічної системи «Влада-бізнес-громади» в сучасних реаліях.....	30
<i>Т.В. Савченко</i>	
Вплив розвитку регіонального ринку птахівництва на економічну привабливість регіону.....	31
<i>О.М. Тропіна, В.А. Мунтян</i>	
Вплив воєнних деструктивів на соціокультурний менеджмент.....	33
<i>Н.М. Чернікова, Р.М. Долина, О.П. Діденко</i>	
Проблеми ведення бізнесу в умовах воєнного стану.....	34
<i>Н.М. Чернікова, Є.М. Гнаток</i>	
Сучасний стан економіки в контексті національної економічної стратегії України до 2030 року.....	35
<i>Н.М. Чернікова, А.О. Стовба</i>	
Аналіз державної екологічної політики.....	37
<i>А.В. Чуб</i>	
Розвиток АПК України та його державно-правовий захист та підтримка.....	39
<i>Р.Ю. Агакерімова</i>	
Продовольча криза в Україні під час війни.....	41

enterprises. *Financial and credit activity: problems of theory and practice*. 2020. Vol. 4 (35), P. 212-219.

5. Держпідтримка АПК-2020: програми, механізми, терміни. Інформаційно-аналітичний портал АПК України: веб-сайт. URL: <https://agro.me.gov.ua/ua/news/derzhpidtrimka-apk-2020-programimehanizmi-termini>

*І.С. Крамаренко, д.е.н., доцент,
В.М. Лашенко, А.О. Сумара, аспіранти
Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова*

РОЗВИТОК РЕГІОНАЛЬНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Для розвитку інвестиційного менеджменту в кожному регіоні необхідний системний підхід, тобто саме механізм управління інвестиціями в регіоні слід вивчати як систему, де є учасники (інвестор), об'єкти (інвестор), зв'язок між ними (інвестування в з метою отримання інвестиційного доходу) та умов, в яких вони існують (інвестиційне середовище). Але з'єднання – це самоутворюючий фактор, оскільки він з'єднує всі компоненти в ціле. Ось чому системний підхід є одним із аспектів нашого дослідження, оскільки він дозволяє описати суть розвитку механізму управління інвестиціями, а також визначити його основні поняття.

Організаційно-економічний механізм інвестування як важливої частини економіки України схематично показаний у працях В. М. Геєць [1]. Три компоненти (блоки) використовуються як основи механізму:

- перший - теоретичні основи та стратегії взаємозалежності розвитку економічних та інвестиційних операцій, а також оцінювання стану економічного розвитку держави та умов інвестицій;
- другий - механізми державного регулювання інвестицій;
- третій - тенденції (способи) стимулювання інвестиційних операцій.

Для організації механізму управління інвестиційними операціями на мезорівні важливо також дослідити основні інструменти, які використовуються місцевими органами влади для управління інвестиційними операціями.

А.Ю. Жулавський та Я.В. Говорун вважають, що до основних інструментів регіональної інвестиційної політики слід віднести: стимули (фіскальні, фінансові та нефінансові), рівень реальної процентної ставки, ставка амортизації, податкові та кредитні стимули, державні гарантії інвесторам, фінансовий інжиніринг, юридична підтримка, інформаційна система для інвесторів, діяльність з просування компаній та консалтингових груп [2].

Вчений Д. М. Стеченко визнає, що «важливим інструментом ефективної регіональної інвестиційної політики може бути фактичне створення вільних економічних зон. Для стимулювання інвестицій на регіональному рівні можна використовувати такий економічний важіль, як диференціація ставок місцевих податків, а також центральні та регуляторні податки в частині, спрямована на регіональні бюджети. Створення режиму стимулювання податків для всіх типів інвесторів у власність, які інвестують капітал у проекти з відповідними регіональними пріоритетами, можуть поєднати інвестиційні умови в регіоні та сприяти місцевим та іноземним інвесторам» [3].

Але Л. О. Петкова та В. В. Проскурін вважають, що ефективними інструментами

інвестиційної політики на мезорівні можуть бути стратегічне планування, інвестиційні паспорти (сертифікати) та інвестиційні карти (картки), «процес стратегічного планування як ефективний інструмент самовизначення будь-якого міста спільнота використовується частіше "і" досить зручним і доступним способом подання інформації щодо передумов та можливостей інвестування території є інвестиційна карта (картка) та інвестиційний паспорт (сертифікат)» [4].

Важливість стратегічного планування в регіоні також підкреслює А.Л. Тофан: «сучасні умови розвитку будь-якої національної економіки характеризуються підвищенням ролі регіональних самоврядування з метою забезпечення конкурентоспроможності регіонів та складових стратегічного планування регіону є важливою частиною цього процесу»[5].

Перелік дій (заходів), які дійсно можуть сприяти інвестиційним процесам на місцевому та регіональному рівнях, і тих, що залежать від структур управління, включає насамперед інформаційну підтримку. Потенційний інвестор повинен отримати необхідну інформацію для прийняття свого рішення у формі та каналах, найбільш прийнятних для нього. Інформація про регіон, включаючи його конкурентні переваги та особливості, залежить від місцевої влади. Але дуже важливо лобіювати регіональні інтереси на всіх рівнях управління. Необхідність покращення інвестиційного середовища країни та її регіонів є цілком об'єктивною. Однак, незважаючи на велику кількість публікацій з даної проблеми, розширюється коло презентацій на рівень регіональної влади, де не виникає суттєвого позитивного зрушення в інвестиційних операціях країни. Основна причина цього – несистематична аргументація запропонованих заходів (дій), а практичні кроки їх виконання.

Навіть якщо регіон має високий потенціал для залучення інвестицій, слабка транспортна інфраструктура чинить негативний вплив на інвестиційний процес. Цей факт підтверджується як аналізом ситуацій у різних регіонах України, так і експертними опитуваннями. Навпаки, розвиток транспортної інфраструктури дозволить вирішити ряд економічних проблем, зокрема таких як зниження транспортних витрат та розширення ринків збуту. Активізується зростання економіки всіх регіонів. У зв'язку з цим концепція підвищення інвестиційної привабливості регіонів, як видається, полягає у розвитку транспортної інфраструктури на основі створення міжнародних транспортних коридорів, збільшення транзиту та розвитку транспортних промислових вузлів. Це дозволить збільшити мобільність ресурсів (включаючи робочу силу), залучити інвестиційні ресурси, освоїти нові природні ресурси та розвинути суміжні галузі, підвищити якість життя населення регіону.

Список використаних джерел:

1. Гець В.М. Нестабільність та економічне зростання. К.: Ін-т економ. та прогнозув., 2000. 344 с.
2. Жулявський А.Ю. Говорун Я.В. Інвестиційний потенціал регіону в системі еколого-економічних відносин URL: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Ekpr/2011_45/stat1/6.pdf. (дата звернення 18.10.2022 року).
3. Стеченко Д.М. Розміщення продуктивних сил і регіональна політика: підручник. К.: Вшар, 2006. 396 с.
4. Петкова Л.О., Проскурш В.В. Муніципальні інвестиції та кредити: серія «Навчальні програми для працевлаштування місцевого самоврядування». К., 2006. Кн. 9. 158 с. URL: <http://users.i.com.ua/zddm/RUSSIAN/INVBOOK /parts/authors.htm>.

(дата звернення 18.10.2022 року).

5. Тофан А.Л. Стратегічне планування розвитку національно-економіки в глобальній глобалізації: регіональний аспект: автореф. дис. на здобуття науки. ступеня канд. екон. наук: 08.00.03 «Економіка та управління національним господарством». Донецьк, 2012. 19 с.

6. Nadtochiy, I., Irtysheva, I., Kramarenko I., Krylenko, V., Chumakov, K. Economic Diagnostics of Territorial Development: National Dimension and Experience of EU Countries. *WSEAS Transactions on Environment and Development*. 2022. 18. pp. 486-495.

7. Іртишева І. О., Стегней М. І., Крамаренко І. С., Бойко Є. О., Надточій І. І., Сіренко І. В., Гришчина Н. В., Іщенко О. А. Імітаційна динамічна модель поствоєнного економічного відновлення транспортного потенціалу України. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2022. Том 7. № 4. С. 40-48.

Л.В. Тешева, д.е.н., доцент,

*Р.Ю. Холоша, здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна*

КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Враховуючи поточні фінансові, демографічні та операційні проблеми, з якими стикається державний сектор України, зараз особливо важливо зосередитися на організаційній культурі та важливості її дослідження для державного управління. Україна має впровадити суттєві зміни в організаційній культурі в державному секторі, а також фокусуватися на створенні державного сектору навколо людей, громад і спільної роботи для досягнення кращих результатів для тих, хто користується послугами.

Мета роботи. Визначити загальні характеристики та з'ясувати значення корпоративної культури для державного сектору управління.

Існує багато доступних визначень організаційної культури, а сам термін є багатограним. Важливо визначити, що таке організаційна культура, щоб зрозуміти, як її можна суттєво змінити або вплинути на неї в контексті державного сектору. Поняття «корпоративна культура» є предметом вивчення таких галузей знань, як менеджмент, філософія, психологія, соціологія, культурологія організаційна поведінка. Тісно взаємопов'язана із діловою етикою, філософією бізнесу, організаційною поведінкою [1]. Це означає, що культура втілює спільні цінності, переконання, які глибоко вкорінені в традиціях організації, і впливають на те, як організація загалом мислить та відчуває себе.

Впровадження ефективної корпоративної культури дозволяє зменшити відтік кадрів з держслужби, що є однією з найважливіших проблем на сьогоднішній день. Вирішуючи цю проблему, уряд може заощадити кошти, які раніше витрачалися на пошук нового персоналу та їх навчання, а також ми можемо уникнути високої плинності кадрів, яка негативно впливає на загальний рівень успішності державних адміністрацій.

Є три основні типи корпоративної культури:

Інтеграція: коли існує єдиний загальноорганізаційний консенсус щодо культури, де всі розділяють однакові переконання та мають спільні погляди.